

Sygn. akt VIII U 1501/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ponownie ustalił G. T. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999r. w kwocie 90.935,90zł.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła G. T. wskazując, że organ rentowy powinien przyjąć do wyliczenia wysokości kapitału początkowego kolejne dziesięć lat kalendarzowych z ostatniego okresu zatrudnienia wnioskodawczynie a nie lat wcześniejszych.

Jednocześnie decyzją z dnia 30 kwietnia 2015 roku po rozpoznaniu wniosku z dnia 13 kwietnia 2015r. organ rentowy przyznał wnioskodawczynie prawo do emerytury w oparciu o przepisy art.24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wnioskodawczynie odwołała się od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego w Łodzi, wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego poprzez przyjęcie do ustalenia wysokości emerytury zarobków z 10 najlepszych lat pracy z końca a nie z początku zatrudnienia.

W odpowiedzi na powyższe odwołania organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań i połączenie spraw do łącznego rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2016 roku połączono sprawę VIII U 75/16 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą VIII U 1501/15 na podstawie art. 219 k.p.c. (postanowienie – k. 6 załączonych akt VIII U 75/16).

Na rozprawie w dniu 20 lipca 2016r. bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnik wnioskodawczynie wniosła o wyliczenie emerytury w oparciu o składki opłacone za okres od lipca do sierpnia 1989r. określonych w piśmie z dnia 26 stycznia 2016r.

Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

ustalił co następuje:

Odwołująca – G. T. urodziła się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2015r. pozwany organ rentowy przyznał wnioskodawczynie prawo do emerytury na podstawie art.24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (decyzja k.4-5 akt emerytalnych).

Wyliczenia wysokości świadczenia organ rentowy dokonał w oparciu o art. 26 powołanej ustawy a emerytura wyniosła 1671,08zł (decyzja k.4-5 akt rentowych).

Na wysokość emerytury wyliczonej na tej podstawie złożyły się składki zaewidencjonowane na koncie wnioskodawczynie z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 137.055,90zł oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 289.738zł i średnie dalsze trwanie życia, które wyniosło 255,40 miesięcy (decyzja k.4-5 akt rentowych).

Zaskarżoną również decyzją z dnia 29 kwietnia 2015r. ustalono wnioskodawczynie wysokość kapitału początkowego. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego przyjęto 19 lat, 1 miesiąc okresów składkowych i 3 lata 10 miesięcy okresów nieskładkowych. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w oparciu o wynagrodzenie z kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych z lat. 1979-1988 ze wskaźnikiem wysokości 55,94% (decyzja w części kapitałowej akt ZUS).

W okresie gdy trwało postępowanie sądowe organ rentowy uwzględnił wnioskodawcy wynagrodzenie minimalne za grudzień 1983r. i wydał nową decyzję w dniu 6 czerwca 2016r., w której ustalono nową wysokość wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego na 59,67%. (decyzja akta kapitałowe).

Jeżeli chodzi o sporne okresy zatrudnienia wnioskodawcy to z dokumentacji kart ubezpieczenia wynika, że w okresach od 28 grudnia 1987r. do 31 grudnia 1987r., od 26 lipca 1998r. do 31 sierpnia 1998r. oraz od 1 lipca 1989r. do 31 sierpnia 1989r. wnioskodawcy zgłoszona jako osoba współpracująca nie była ubezpieczona z powodu zawieszenia działalności gospodarczej przez płatnika (karty ubezpieczenia k. 37-39 akt sprawy, oraz oryginały osobna teczka akt ZUS załączonych do akt sprawy).

Dowody opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz listy płac ze spornego okresu mogłyby potwierdzać ubezpieczenia gdyby wnioskodawcy w spornych okresach była pracownikiem natomiast skoro zgłoszona była do ubezpieczenia jako osoba współpracująca potwierdzają ewentualnie ubezpieczenie pracowników a niej samej dlatego Sąd odmówił im mocy dowodowej jako potwierdzenie okresu ubezpieczenia skarżącej (k.22-31 akt sprawy).

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych odwołanie **G. T.** jest nie uzasadnione.

Zgodnie z art. 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz.1227 ze zm.), dalej: ustawa, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust.3 dla osób w wieku 62 lat. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy tj. na dzień 01 stycznia 1999 r.

W myśl art. 174 ust. 1 powyższej ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Stosownie do treści art. 174 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy

1)okresy składkowe, o których mowa w art. 6,

2)okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,

3)okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Odesłanie z art. 174 ust. 3 ustawy do wymienionych w nim przepisów oznacza, że zasady ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego są takie same, jak zasady ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent.

Ogólne zasady ustalania tej podstawy uregulowane są w art. 15 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę. Prawo wyboru okresu kolejnych 10 lat kalendarzowych ograniczone jest w przypadku ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego do lat 1980-1998. Natomiast

według art. 15 ust. 6 tejże ustawy, na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Wyliczenie wskaźnika wysokości kapitału początkowego wnioskodawczynie nie może więc uwzględniać jej zarobków z okresu po 1998 roku jak sobie życzy z uwzględnieniem zarobków ustalonych z późniejszego okresu. Podobnie analiza dokumentacji ubezpieczeniowej wnioskodawczynie wskazuje, że organ rentowy prawidłowo ustalił jej okres ubezpieczenia albowiem okresy wskazane przez pełnomocnika skarżącej były wykazane i zgłoszone do ubezpieczenia jako okresy współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej a więc przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej muszą zostać wyłączone z jej ubezpieczenia.

W związku z powyższym prawidłowo również została wyliczona wysokość świadczenia emerytalnego wnioskodawczynie, która w toku procesu została zmieniona z uwzględnieniem wynagrodzenia za miesiąc grudzień 1983r. przez co spór nie dotyczył już tego miesiąca a która zgodnie a art.26 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny i prawny Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z przywołanymi wyżej przepisami, orzekł jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczynie.